

A1.2.3 Wymowa, intonacja i akcent w języku polskim

Pronunciación, entonación y acento en el idioma polaco

En polaco se usan ch, sz, rz, cz, dz, dż, dź, dzi, que representan sonidos individuales.

1. **Entonación en preguntas de sí/no:** subimos la voz al final de la frase.
2. **Acento de palabra:** normalmente cae en la penúltima sílaba.

Specjalne polskie litery (*Letras polacas especiales*)

ą: wąż (<i>serpiente</i>)	ś: środa (<i>miércoles</i>)	ń: koń (<i>caballo</i>)	rz: rzeka (<i>ría</i>)	dż: dżungla (<i>jungla</i>)
ć: ćma (<i>polilla</i>)	ź: żebak (<i>potro</i>)	ł: Łódź (<i>Łódź</i>)	sz: szafa (<i>armario</i>)	dź: dźwięk (<i>sonido</i>)
ę: ręka (<i>mano</i>)	ż: żaba (<i>rana</i>)	cz: czas (<i>tiempo</i>)	dz: dzwonek (<i>timbre</i>)	ch: chleb (<i>pan</i>)

Taka sama wymowa, ale inny zapis (*La misma pronunciación, pero distinta escritura*)

ó: stół (*mesa*)

u: but (*zapato*)

ż: żaba (*rana*)

rz: rzeka (*ría*)

h: historia (*historia*)

ch: chleb (*pan*)

ć: ćma (*polilla*)

ci: ciasto (*pastel*)

dż: dźwig (*grúa*)

dzi: dziecko (*niño*)

ś: środa (*miércoles*)

si: siostra (*hermana*)

ź: żebak (*potro*)

zi: ziemia (*tierra*)